

De vostè depèn la criaça, cura i educació de la seva cadell.

Aquí li oferim uns consells per intentar fer de la seva cadell un bon gos adult i el seu millor company.

Si té la més mínima dubte sobre alguna cosa li preguem que abans de comentar-la amb qualsevol altra persona, i seguir consells que poden ser no encertats, consulteu-nos.

ARRIBADA DEL CADELL A CASA

Quan el seu cadell arribi a casa, al principi tot li semblarà estrany i s'espantarà. Doneu-la benvinguda amb una mica de menjar i aigua, i acaricia-li amb suavitat, és important que no ho assetgi ni el molesti, només ho espantarà més. Deixi-ho tranquil, veurà que només surt a "explorar". MAI ho copeja, NI EL castiga severament, és un ésser viu amb emocions, temors i ansietats (sent dolor, sent alegria, sent por, sent ...). NO ÉS UN JOGUET PER ALS SEUS FILLS però sí que és un company de jocs.

No s'aconsella que es trobi amb molta gent desconeguda al principi.

El seu gos ha de tenir la seva pròpia llit, que estarà lluny dels corrents d'aire i els llocs humits. Serà prou gran perquè el gos es recolzi en ella de manera confortable.

Els cadells poden plorar les primeres nits perquè enyoren dormir amb els seus germans i la seva mare. No vagi cap a ell cada vegada que plori. Si ho fa plorarà sempre que es part d'ell. Pot donar al seu cadell una ampolla d'aigua tèbia embolicada en un drap, i un rellotge de tic-tac perquè li facin companyia o la ràdio a baix volum i no se senti tan sol.

Quan agafi un cadell utilitzeu sempre les dues mans. No ho prengui per l'estómac o per les potes davanteres. Agarra-li amb fermesa, però no molt fort, per evitar que salti a terra. Si té fills molt petits, haurà ensenyar-los com alçar i com tractar-lo, tenint ben en compte que és un ésser viu.

RELACIÓ AMB EL CADELL

Si vol aconseguir que el seu gos sigui un animal perfectament equilibrat, haurà de mantenir amb ell un estret contacte físic i tenir un gos ben educat. Aquesta educació ha de començar des que s'adquireix el cadell. Ells aprenen contínuament des del moment en què obren els ulls. No és un procés puntual sinó que ha de mantenir durant tot el temps que passem amb el gos. Fomenti la relació del gos amb els altres membres de la família, jugui amb ell, barallis amb ell i comparteixi amb ell el seu temps i afecte. Un gos bé socialitzat és un gos ben educat i viceversa. Per això és necessari socialitzar els cadells, tan aviat com el programa de vacunació ho permeti.

El cadell, separat de la seva mare i germans, està també necessitant algú a qui estimar, respectar, i amb qui jugar. Com més forta sigui la relació que mantingui amb el seu gos més se sentirà ell identificat amb vostè, més considerarà seu cap, aquell a qui s'ha de respectar, obeir, voler i defensar.

Cal evitar càstigs severs. Picar de mans o fer sonar xiulets pot ser suficient per evitar comportaments no desitjats. És preferible utilitzar un càstig indirecte, és a dir, utilitzar una cosa que no relacionat amb la persona que castiga per aturar el problema.

Abans que res, recordeu que el cadell ha de viure "la seva infantesa", ha de jugar i investigar, no viure una infantesa "militaritzada". No ho aclapari amb exercicis brutals per a la seva edat. La disciplina ha d'estar limitada a uns quants exercicis-o més aviat-jocs, res més. L'entrenament "professional"-depenent de l'entrenador-comença més o menys als 6 mesos d'edat. Si ho va a entrenar, consulteu amb algun entrenador de la zona abans dels 6 mesos.

ALIMENTACIÓ

Fins als 6 mesos: 4 àpats per dia

De 6 a 8 mesos: 3 àpats per dia

De 8 a 12/18 mesos: 2 àpats per dia

A partir dels 12/18 mesos: 1 menjar per dia

A mesura que va creixent l'animal, se li redueix la quantitat de vegades de menjar per dia, PERÒ se li augmenta la quantitat de menjar al plat. S'han de donar diversos menjars amb poca quantitat cada una, per aconseguir una bona formació òssia. Mesuri la quantitat d'aliment d'acord a l'estat de l'animal: ha d'estar més aviat prim i MAI gros.

Doneu el menjar a la mateixa hora i en el mateix lloc cada dia i procureu que sempre tingui en un lloc fix aigua fresca.

Hi ha una gran varietat de menjars per a gossos, però què li he de donar al meu cadell?

La dieta és extremadament important en els mesos de creixement i aconsellem que sigui una marca coneguda de pinso, que estigui formulada per cadells i que segueixi els consells del paquet o llauna. En cas contrari, si teniu qualsevol dubte o preocupació, poseu-vos en contacte amb nosaltres

Si l'alimenta amb pinso sec, mentre és cadell li aconsellem utilitzar qualsevol pinso sempre que sigui de cadells i anant alerta amb el canvi d'alimentació. El pinso és un aliment complet que conté les vitamines i el calci necessaris per al creixement del gos.

L'aliment en llauna o semi humit conté un 75% d'aigua comparat amb un 10% en el cas del pinso, per això aquest últim sol sortir més barat.

Si en comptes de pinso li va a donar un altre tipus d'alimentació li aconsellem que aquesta sigui rica en carn, cereals i verdures. A més convé complementar i reforçar aquesta alimentació amb vitamines i calci.

Als gossos els encanten els ossos Els ossos de pollastre o altres petits i afilats són perillosos.

Els gossos són molt llaminers. No alimentis el seu gos amb llaminadures entre àpats o quan estigui menjant. Moltes coses dolces són dolentes per al seu gos.

AIGUA:

Ha de tenir un bol amb aigua al seu abast les 24 hores del dia i en un mateix lloc, ell aprendrà que cada vegada que tingui set haurà d'anar a aquest lloc i tindrà la seva aigua.

NECESSITATS DEL CADELL

Els cadells aprenen aviat a no embrutar la casa.

El seu cadell voldrà fer les seves necessitats quan es desperti, després de menjar o de beure.

Controlar l'horari d'alimentació del seu gosset proporciona un cert control en el seu horari de

l'eliminació. La majoria eliminar dins la primera hora després de dinar. A causa d'això, és millor evitar donar un àpat gran moments abans del confinament.

Quan vulgui anar, probablement ensumar el terra i donarà voltes. Porteu-fora en aquestes ocasions i premia-li quan ho faci en el lloc adequat.

Si li agafa fent les seves necessitats a casa digui "no" fermament. No li cridi ni li pegui. Sabrà pel seu to de veu que ha fet una cosa dolenta. Ell no ho fa a propòsit, no coneix una altra cosa, necessita desocupar i la seva naturalesa li diu que ho faci, no entén que la seva catifa s'arruïna. Una altra forma d'entrenament és posar-lo sobre diaris. Comenceu amb moltes fulles de diari. Gradualment, tregui les fulles fins que quedi una sola al costat de la porta. Després tregui el full al carrer o al jardí.

El seu cadell aprendrà a demanar que ho tregui fora.

El aprendrà que "No" és "no he de fer això", i "Molt bé" és "això que vaig fer va estar bé, i he de seguir fent-ho". És la base de qualsevol entrenament, i sense enganxar ni donar recompenses. L'única recompensa que voldrà el seu cadell és el seu afecte: el "Molt bé" i les carícies.

SALUT I NETEJA EN GENERAL

És molt important en el cadell mantenir vigilades les excrements i estar al tant per solucionar una possible diarrea, ja que a aquesta edat poden provocar una ràpida deshidratació i per tant un greu trastorn. Si aquesta apareix, intentar buscar l'origen (pot ser un canvi bruscat d'alimentació o d'aigua, que el cadell hagi ingerit un cos estrany o un aliment en mal estat, etc.) Per poder posar remei.

Si veu que l'estat del cadell és preocupant o la diarrea persisteix s'ha de portar immediatament al veterinari, ja que ningú millor que ell ho podrà solucionar.

Pel que fa als banys, mentre que el cadell no estigui acabat de vacunar no deu banyar-lo. Una vegada vacunat n'hi haurà prou amb banyar-lo un cop al mes, encara que si la seva mascota ho necessita, pot banyar-lo cada 7 - 10 dies.

Cura dels cabells

Un pèl bonic i sa s'aconsegueix amb una bona alimentació i una cura d'aquest, sobretot en determinades races.

Cal el raspallat diari, si ho acostuma des de petit no hi ha excusa possible perquè no es deixi. És molt important raspallar bé per tot arreu perquè no se li facin nusos i per eliminar la pols o qualsevol cos estrany enganxat als cabells.

Primer utilitzi la pinta, insistint sobretot en orelles, aixelles i porció ventral, després amb el raspall repassi tot el cos de l'animal.

Cura dels ulls

L'ideal és netejar els ulls un cop per setmana amb una gasa amarada en productes per a neteges oculars.

També ha de fer-ho quan torni d'algun lloc amb molta pols, de la platja, etc.

Hi ha algunes races, com els cocker, que poden tenir la parpella caigut i és freqüent la conjuntivitis si no es mantenen els ulls ben cuidats.

Cura de les orelles

Ha de controlar les orelles del gos perquè poden allotjar fàcilment paparres o espigues que provoquen infeccions.

En les races d'orelles caigudes la ventilació de l'oïda és més difícil, per la qual cosa són freqüents les otitis si no es prevenen.

El més important, a més d'una freqüent revisió, és portar cura a l'hora del bany per tal d'evitar que li entri aigua.

Li aconsellem que en qualsevol visita que faci al veterinari li demani que revisi les seves oïdes, i que els netegi, aproximadament cada 15 o 20 dies, amb un netejador d'oïdes especial.

SANITAT

S'han de començar a vacunar a les 6 setmanes de Borm i Parvovirus. A les 8 setmanes, i 12 setmanes (reforç) contra Borm, Hepatitis Canina infecciosa, Leptospirosi, Parainfluenza, Parvovirus i Coronavirus (és una sola vacuna).

Als 6 mesos o abans és obligatori vacunar contra Ràbia i identificar microxip a la seva mascota.

En el cas de felins s'han de vacunar contra els virus del tracte respiratori, leucèmia felina, panleucopenia felina i ràbia en alguns casos.

Paràsits:

Ha de ser desparasitat cada vegada que sigui necessari, és MOLT IMPORTANT desparasitar als cadells. Un tendeix a pensar que "els paràsits no són gens, molts tenen paràsits i conviuen el més bé." Però poden arribar a matar un cadell petit. Consulti amb el seu veterinari.

ALGUNS CONSELLS ...

Com protegir les nostres coses del seu afany de mastegar tot ...

Tots els cadells, per la seva naturalesa, trenquen coses. Per evitar problemes cal posar fora del seu abast sabates, roba, barrets, plantes, etc. que puguin patir els seus entremaliadures. les "menja" en part com a joc, però també per ajudar la seva dentició (el canvi de dents de llet a dents fixos). Doneu-objectes que siguin "seus", que ell pugui "destrossar" al seu antull. És important que aquests objectes no siguin identificables amb altres que NO pot destrossar. És a dir, no li doni una sabatilla vella, per exemple, perquè ell pensarà que mastegar sabatilles està bé, i qui li assegura que un dia el cadell no trobi pel seu camí una les seves millors sabatilles en algun quart ...

Acostumar-lo a un collaret i treure'l a passejar:

Abans de treure a passejar ha d'acostumar a tenir un collaret lloc. Convé començar amb un collaret de cuir no molt ajustat-i no un penjat (cadena). Poseu i observeu què fa. És possible que al principi li molesti aquesta "cosa nova" però eventualment ja no té por. Si està molt entestat a treure-se'l, distreu-lo amb una joguina o simplement cridant i jugant amb ell. Veurà com en molt poc temps s'oblida que el té lloc.

Un cop superada aquesta etapa, caldrà introduir a la corretja. Utilitzeu una corretja llarga perquè ell pugui moure's, dins de tot, bastant lliurement. Deixi que ell s'allunyi tot el llarg de la mateixa i no hi tiri.

Per treure'l a passejar convé fer-ho a poc a poc. L'important és introduir a les situacions noves de poc (nou ambient, trànsit, persones desconegudes, altres animals, etc.) I no permetre que s'espanti, això pot arribar a afectar el seu caràcter i acabarà tenint un animal por.

No ha de sobre protegir

Deixeu que desenvolupi el seu caràcter normalment.